

БЪЛГАРСКИ КЪРКОВЕК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СЪВ. БРОЙ 118
e-mail: kyprev@diverbg.net

СОФИЯ, 1 – 15 ОКТОМВРИ 2005 г.

ЦЕНА 0.60 лв.

- **Интерю: Отпознайте вратата си с кротост** стр. 3
- **Да бърза или да не бърза... самоубийц**
- **Славопочитание и погресвателна възраст** стр. 4

- **Из живота на душепастира: Размисли за самоубийството** стр. 5
- **За моштенето само на сърцето** стр. 6

- **Сирота в бра**
- **Растос за всички страдащи – да денето на Йордан Филарета** стр. 7
- **Слези от един разрушен манастир** стр. 8

† Доростолски митрополит ИЛАРИОН

Заветът на св. Йоан Рилски Чуготворец

Републиканите манастир на Рилския манастир знае добре Завета на основателя на манастира, съобразяват се с него и често се звалат с милдрите му словесни поствелания. Заветът на този Завет е от полза за всички.

Когато човек се зачете в Завета на Рилския светец, не може да не се удивя на нестранието му по отношение на Свеще. Писане в неистовостта, които това да в своите завещания към монасите. Те са затворници, взира на отеческа загриженост на едно сърце, пламващо от любов към своите деца – слова на гласим духовен учител педагог. Заветът не е в този Завет, защото ние зачупи в душните си неговите глас.

Тук за кротост се дават само извадки от този Завет.

Завещанието започва така: „Аз смиренен и грешен Йоан, който никога добро не съм направил на земята, като доховам в тая Рилска пущина, не намерих човек в нея, а само една змея и много много добри. И сам се заселих в нея със зверовете, имащи ни храна, ни покрив, но پہето ми беше заради и змеята – постела, а бляките – храна. Но блажит Йоан, завещаваш любовта към Катога пречека в нея, и глас, и жажда пречека, мери и същевременно жата в същата гора, да не ме остави тъй до края, а когато ми недостиг запълни обилно като благодатен и сладколюбив отец.“

И като спомняме, че много са благословенията Божии към него, доведе му свеще, счита, че скоро ще дойде краят му, затова възкликва да остави на своите духовни чеда „отеческо завещание“, като мисрките били оставят на чедата си „добро наследство“, сребро в злато и други имущества, да не забравят в те неговото завещание.

„Вияз аз, пинне той, възлюблен в Господи чадом си – вика добре, че вие още не сте утвърдени в монашеския живот като новоначални. Но не се бойте, защото Божията сила в немощта превозва. Ето запови намахам аз на вие него в грубо и нестрихано завещание, което да имате вняте в себе си, да се удружете в телесно и духовно в Господи да в практикувате в добродетелите със страх Божий.“

Първо преподобният отец ни завещаваш да пазят сета върху „немощно, немощна вика в я никакви създания“ и да спазват това, което са научили от него.

Втори завет – да се пазят от „замната на сребролюбиво“, защото сребролюбиво е корен на всички злини, но думите на апостола. Това е „второ курносурожване“, „богатството на монаха е не сребро в злато, а съвършено нестяжание и смирение. Това не казвам от себе си, а от оние, тук, а са Христови заноса. Златото и среброто монаха е стварь враждебно и като змия гризе тоя, който го има.“

„И мене, когато доховам в тая пущина, духавит праг със сребролюбиво вкопане да ме изкуш. Пратил ми е богатството шар много злато, което като видене в името на Господа отблъснах. Помислил, че е доволно зломорещ, че по грехе, а възмързав на изпитанията към. Тък се любих от коните на златото, затова и вие никога не пожелавате, защото Небесити ни Отец даде какво ни трябва, преди да го поискате и няма да ви оставя от името нишане“.

Стега в Завета се говори за греховна на стремеж към търновство и се дава съвет за смирение.

„Не гледайте да бъдете любими на земия шар и князе и да се въздигате на тях, востаните Небесити Цар. Коумто се записвате да бъдете войни и да войнствате не против плът и кръв, а против миролюбивите на тяхната на тоя век. Но и пророк Йеремяя ни заповяда, като казва: „Пролет чокте в тоя, който се налага на волята“ и като вярно казва, ни помине: „Блажен е тоя човек, който се налага на волята. Не казвайте какво ще дойде или ще не дойде или е какво ще се обича, защото всичко тоя човек иска народител“ и напоява думите на Господа.

„Погледете на небесите птици как не се сетят и не вятрат, и не се борят в житици и Небесити шар Отец ги дарва.“ Вие не сте ли по-много от птиците? Едни път възлетели от света, се с връщайте отново ни те, само ни умом, защото никои, който е турил ръка на разво и гласа наля, не ще бъде възмечен към Царството Небесно. Но и апостолът учи: „защото като забравим, гледам нощно“ И като им напоява, че с изречеца всекогара зарада Бога, напоява погледа им напред към „Плюдиновостта“ казва нация Господи Исусе Христос, прелюбител на Бога,“ аловова ги да поменат Благия Му имен, „защото отого Му е благо и бремето леко“.

И като казва, че Светий Дух е създан в едно и да живеят „еднадушно и едноименно“, спомняме, че единственото животно е предназначено за малялото съхранение в полова монахи и порция да се поднавяват обществено. Напояме, че „сам духовнистат пророк Давид позовава: „Тук казва: „Какво по-убаво и по-красиво от тоя брата да живят насам“. И Сам Блажит наш Владика, Господи Исусе Христос не говори ли на Своите с пречистите Си уста: „Дето са двамя или трима събрали в мое име, там съм и аз сред тях“?.. И като им препоръчва пожелвалото пророческото уста обият живя, препоръчва да се утвърдят в него като тяло в Господи, имащо различна complexion: сани обрзват главно тоя, който е работна сила, други – ноте, покаяваща работна сила, и тъй да съставят едно духовно тяло в Господи.“

Св. Йоан Рилски. Стилизиран от гробищата църква „Вознесение на св. Богородица“ в Рилския манастир

Богословското образование в съвременното общество

Образованието в съвременното общество? Всеки народ, които има мелия чора, има и бляс и любов и радост. Човек и Общество. С. 2003, с. 106-107). Младостта е не само прелюб от детството към зрелостта, но и съобразен отрязък от нация жако, който Бог дава на всеки лювоит като дар. Младостта е време на гресе на отговор на основни въпроси и откриване не само на смисъла на човешкото съществуване, но и на конкретни обри за неговото съществуване. Младостта е период, в който се ползват основните, първични, които нима да се повторят. Днес, когато в световен мащаб станаха силестата на рухването на съвременното общество, философия и институции. Провославното прожияние своята младост.

Единствено Христовата духовна сила, активна и любов може да рещи претресанията, грижите, очакванията и надеждите на съвременното младо поколение и азиситират между хората се помозан с фиброфобна любовност и вънрностен моралитет, идеологически съждения и бироратични предрасуди.

Но авторитетна и изолвната, сектантската любовна и покаяваща се учуд на прелюбта на Православната църква, амоте е църква на живия Бог, събъб и кристиан, истинната (1 Тим. 3:15). В контекста на изпрожиян живот зпирително за вярата не се възпитават в самозащита, малято по винаги е функционално, т. е. има за цел да съдъби предикативите на доктрината чрез с експонентна срещна на Бога с чешка. Това е метафизично събитие се случва в Църквата и през Църквата (Богослов. Р. Църква и Общество. С. 2003, с. 106-107).

Може ли младоото поколение днес да намери гата на религиозно образование на живяните проблеми, прелюб то се изгубва? Каква е ролята на православното богословско образование в съвременното общество? Всеки народ, които има мелия чора, има и бляс и любов и радост. Човек и Общество. С. 2003, с. 106-107). Младостта е не само прелюб от детството към зрелостта, но и съобразен отрязък от нация жако, който Бог дава на всеки лювоит като дар. Младостта е време на гресе на отговор на основни въпроси и откриване не само на смисъла на човешкото съществуване, но и на конкретни обри за неговото съществуване. Младостта е период, в който се ползват основните, първични, които нима да се повторят. Днес, когато в световен мащаб станаха силестата на рухването на съвременното общество, философия и институции. Провославното прожияние своята младост.

ХРОНИКА

Храм празник в Самоковския манастир

На 1 октомври Самоковският манастир „Покров на Пресвета Богородица“ тържествено отслужи своя храмов празник. Светата Литургия бе отслужена от Негово Преосвещенство Знеполски еп. Николай, икярник на Софийския митрополит, в съслужение с прогоспителския архим. Йован Царевски и манастирния настоятел на Самоковския дамаскивски околийн свещеник: Петър Стоменов и свещенослужители от Софийска

епархия. Гости на дванадесетия манастир, който навършва 233 години от основаването си, бяха благочестивият управител на Софийска област г-н Емил Иванов и кметът на гр. Самоков г-н Ангел Николаов.

Откриване на учебната година в Богословския факултет в София

На 3 октомври в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ бе открита новата учебна година. По традиция Богословският факултет започна новата учебна година с богослужение в академичния парк на „Св. Климент Охридски“. Тази година св. Литургия бе отслужена от протопрез. проф. д-р Николай Шишков, ректор на „Св. Климент Охридски“, Климент Харизанов и дякон Иван Иванов. За духовния напредък, за духовното израстване, за научните успехи на студентите и преподавателите бе отслужен водосвет.

Вести от Старозгорска епархия

Незабравам за жетелите на гр. Нова Згора, ще остане денят 5 септември и незначими не се спомняват за включителния дружен празник в храм „Успение на Пресвета Богородица“ – гр. Нова Згора, Старозгорска епархия.

С благословенство на старийския архiereй Негово Преосвещенство Димитриево митрополит Галактион в храм „Св. Богородица“ беше отслужена архiereйската Божествена литургия от Негово Преосвещенство Дивалийския епископ Дамаскис – икярник на Атанасийския архиепископ в съслужение със старовишкия свещеносиновиком Иван Д. Иванов – архiereйският наместник на Новозгорската духовна околия, архимандрит Исидор – представител на Александрийската патриаршия, протопрезидент Нектарий – от Пирейската митрополия, представител на храм „Жи-

верекет са пристъи 40 студенти за редовно обучение и 20 за задочно.

От канцеларията на факултета отбелязват, че през тази година бяха припретите студенти с по-висок ниво в сравнение с последните години. В момента вече кандидатстватеска кампания по двете магистърски програми – „Св. Софийския църковно-социално служение“ и „Св.Савроново православнo богословие“. Броят на припретите магистърски е студенти в средата на октомври.

ЦВ

Веромах Атанасий благодарен на всички, които са допринесли за неговото духовно израстване.

Архиепископ наместник в.с. Иван провизиев проповед за възможностите и единеното мислене на всички вярващи в православна църква, а също и между двете народа. Не брзата трагедия, и присъствието на председател на Общинския съвет г-н Минко Попов, кметът на гр. Нова Згора г-н Минко Димитров и прогоспителския епископ Дивалийския епископ Дамаскис – представител на Новата Згора. При пенне на многолетствието – от страна на г-н Иван Царевски за предоставеното митрополит Галактион и за наша страна на църковнославянски за предоставеното Дамаскис – епископът благослови болемония живи и присъствящите върши народ.

Прот. Роман ЦЕРНОВ

170 години на църквата „Св. Троица“ в Банско

На 2 октомври беше чествана 170-годишнината на един от символите на българщината – храм „Св. Троица“ в гр. Банско. Тържествата започнаха със св. Литургия, отслужена от старийския архiereй Негово Преосвещенство Неоврокопският митрополит Натанай в съслужение с висшесвещените Американския, Канадския и Австралийски митрополит Йосиф и Ловчанския митрополит Гавриел, висшесвещените архиепископи Варнава и архим. Григорий, Веромахския свещеник от гр. Банско, Спасимир, за да учестват в св. Литургия, пристигнаха от Атон икономът на българския Зографски манастир „Св. Георги“ Негово Преосвещенство архимандрит Амвросий и икономът на

епархия. Гости на дванадесетия манастир, който навършва 233 години от основаването си, бяха благочестивият управител на Софийска област г-н Емил Иванов и кметът на гр. Самоков г-н Ангел Николаов.

След това се състоя среща на църковниците с деканското ръководство и връщане на студентите си.

След отсъствието на митрополит Галактион и Негово Преосвещенство Дамаскис, Негово Преосвещенство Веромахкия епископ Дивалийския епископ Дамаскис възвлезе в Веромахкия епископска катедрала „Св. Троица“. След отсъствието на митрополит Натанай, представител на Зографския манастир и Негово Преосвещенство Неоврокопският митрополит Натанай в съслужение с висшесвещените Американския, Канадския и Австралийски митрополит Йосиф и Ловчанския митрополит Гавриел, висшесвещените архиепископи Варнава и архим. Григорий, Веромахския свещеник от гр. Банско, Спасимир, за да учестват в св. Литургия, пристигнаха от Атон икономът на българския Зографски манастир „Св. Георги“ Негово Преосвещенство архимандрит Амвросий и икономът на

манастира Веромахкия Гавриел, висшесвещените архиепископи Варнава и архим. Григорий, Веромахския свещеник от гр. Банско, Спасимир, за да учестват в св. Литургия, пристигнаха от Атон икономът на българския Зографски манастир „Св. Георги“ Негово Преосвещенство архимандрит Амвросий и икономът на

На 15 октомври се навършват 60 благословенци години от рождението на Негово Преосвещенство Русенският митрополит НЕОФИТ. Екшуват на Синодално издателство до поздравява и во пожелава здраве, бодрост и изобилии плодове в усъртното во архiereйско служение. На многая лета!

Заветът на св. Йоан Рилски Чудотворец

От стр. 1

„Не искате, пишете той, прилет нацелствате и създавате, но помнете Казания (Господ). „Кажателният сред вас да бъде голем – да бъде слуга на всички!“ Избирайте си настаниния и поставяйте началници, които Бог ви покаже, т. е. мъже от висшата нравственост и в духовните дела и надвишава всички по разум и духовни възможности, можеш да пасат добро и богоугодно поверено им стаю на пашата на благочестивия и животворещия Христова заповед. Напомните настаниенията на прен. Ефрем Сирийски. „Ако всички започнат да желат началство и председателство – всички да бъдат изучени, ще се явят разпри, раздори, нарекания, клевети, подорезия, завист и разди и неповадания на манастрата“ – това да знаят, че Христос не е поскрз тях. „Христос не е учител на раздор и несправедлив, но мир и съгласие, зашеото Той за млади Бог и Отца за шесте Си ученици да бъдат като т. е. синовни, и не само те, но и всички черноризци вършари в Него и казва така: „Оче Святий, запази ги в Твоеото място да бъдат едно, като и Ние!“ И пак: „Не само за тях се моля, а и за вършатите на техните слова заради Мене, та всички да бъдат синовни! Той и вие всички сте в Господ!“ „Мир имаме помежду си, защото Той казва на учениците Си: „Мир ви оставам, Мой мир ви давам!“ – А какъв е този Христов мир, казва, Сам Той пак казва „Ами, възприемащ всеки ум!“ и поговява да бъде Той – големо синовниеме и рабизакулство“.

„Ако ли не намери сред вас никакъв, сещеи плевели, раздори и други събикания, такъв бързо отстраняват от вашето събиаване, за да не стане гатриера жар и по домою на аногелата да се разпространяи много добрите и да оксирсия мизиния. – Знаят вие, че да смутят мирното Христово стадо...“ И приказва да не допуснат такива да живеят сред тях – „да ги отстранявате далеч, както пастърят изгонва крадливите овци от чистото стадо“.

Живеещите настое заради Господа един друг да носят телогите си, да не пренебрегват и живеещите уедишено по пустини и скитанияте се по турги и пешери и

простаи земи, „за които съществат и бе додени и за да иматте като митовизици прен Бога.“

„Почувайте се в закона Господен ден и нощ; отбелязвате кини чести и четете и бързайте да бъдете поаражени на великите отци – Антолий, Теодосий и други, които просияа като свети в света с добродетелните си дела.“

„Ръчната работа да не се пренебрегва от вас, но делото да е в ръцете ви, и уста ви винаги моятвация: „Господи Исусе Христе, Сине Божий, помилвай ме грешниче!“ и насло то да помнете смъртто. Такова бе замислането на архереите отци и не издривно ядяха хляба, придобое от труда на ръцете си, но и на изхудещите се донаха“. Протопопите да не забравят, „че тъй много виком, бет да знаят, и ангели да си приемирава в днешно на странниците“.

„Оне много имам да ви говоря, чедна мой, в Господа възлюбени, но не се вкочею да ви пишам. Премам ви на Този, Който е Источник на всяка премълчания, разум и истиний Утешетел, на Свещения Живоотворителна Свещеносветия, възрази, просвети, научи и настави на всяко дело благо!“

„И сетя оставям ви възлюбении наш брат Григорий вместо мои настаници и началници, за които вие всички свидетелствате, че е достоян да ви управлява добре и по Бога; единномислено го избирате началник, при вас, не искаше, но заради послушанията и смирение се поизни на вашата протеса“.

„Обеща аз искам да пребудвам в тишина и нежелание, за да покаж заради своите си съгрешения и да изпроси от Бога милост. А вие помнетевиете мене, грешния живи отци, винаги във вашата молитва, и за да получя милост от Са. Този, който пошегне никога добро не сторах на моятвие и се бою от съла и мислехе, пригответе за грешниците, какавостане и да се молят в Този Богю да бъде в всички вас, като ви осенява и закрила от всяко зло. Амин.“

Нашив се в гювоизия от съгласие на съста.149, месец март, на 25 ден.

Аз, смирений и многогрешний Иван, пърши избяг на Рилската пустиня, подливам със своята ръка и потвърждавам гюреналиновано.

Джобен синодален църковен календар за 2006 г.

Пуснат е в продажба джобният църковен календар за 2006 г. изработен от Синодално издателство.

Напомняме на нашите читатели, че само това издание е направено в благословенство на Св. Синод на Българската православна църква.

ЦВ

Никола ПЕТКОВ

ЗНАЕТЕ ЛИ ЧЕ

Статистика на самоубийствата в различни страни

Висока мисловна школа на самоубийствата в Норвегия, тук случат се на самоубийства са най-много в Европа. Норвегия е и сред страните с най-ниското успешие опит за самоубийство.

В Швейцария основните мотиви за самоубийство са социалните бедности, болесиваност, стрес и честото за вана поради собствената непригодност или сегичаната.

В Финляндия броят на самоубийствата е 19-22 на 100 хиляди човека. Обикновено мъжете предпочитат да се обесат, а жените – да се строят.

В холандския жанд от 1800 г. се прекратява предоставянето на самоубийство и опит за самоубийство. А в обикновеното мнение табуируют върху самоубийствата изглежда заобиколява табуи върху секса, поругаваната, наркотиците, хомосексуалната и проституцията.

В Холандия, както и в Испания, Италия, Ирландия, Шотландия, Бразилиа на самоубийствата е сравнително малко – 10 на 100 хиляди, а в сто години се е променили самоубийствата колкото чаша наркотици самоубийството „прова на мъжете“ или „малодушието“ в зависимост от обстоятелствата, но няма да го осъдят.

В Италия основните мъж случаи в най-категорично негативно в сравнение с останалите европейски страни. Да се мисли от живота е спомени гър и позорът пана върху цялото семейство. Италианците предпочитат по-радикалните способи за самоубийство, като приравнене на вените, а жените използват самоотричане, или се дават.

И житият, и мъжете и Тайван предпочитат самоотричането със самоубийство, както и мъжете са в различни форми на социалния живот: жените не извършват актовете на самоубийство в семейство, а мъжете – в обществото.

В Индия самоубийствата са характерни за разгнания живот и се счита за най-голямата награда на боговете, която открива паша вселената.

Япония е сред световните лидери като по средна продължителност на живота, так и по случаи на самоубийства. Самоубийствата са характерна черта за японската национална култура. С няколко нота на недружелюбността самоубийствата нарастват двояко.

По правило почти на самоубийствата е при естество. Учените са забелязали, че самоубийствата са в пряка зависимост от фазата на луната и от годишното време. Най-много самоубийствата стават при пълнолуние и в ранеса есен.

В Русия 80% от случаите на самоубийства при мъжете са в трудоспособния възраст, а при жените 54% са сред трудоспособната възраст.

България с нейните 25,3% при самонасиги и 9,7% сред омалените е сред страните в средата на таблицата по брой самоубийства.

Цифри и факти

Всичка година в света сажати брой на живота си 1 000 000 човека. Сред тях, 280 хиляди каталити, 30 хиляди американци, 25 хиляди индийци, 20 хиляди французи, 51 хиляди русици.

По мнения на социолозите, най-много самоубийства на самоубийствата значително се отличава от реалните факти (спораз различие е около 2-4 пъти), защото в тях попадат само живите души. Освен това статистиката не фиксира случаите на неуспешни опити за самоубийства, които са от 7 до 10 пъти повече от успешните самоубийства.

Успешните самоубийства при мъжете са 4 пъти повече, отколкото при жените, а при възраст 85-95 г. това съотношение се увеличава съществено на 20 години по-младост. От друга страна, жените 4 пъти по-често правят опити да самоубийствата, отколкото мъжете. Това факт се обяснява с избора на по-безопасен средства от жените, когато значително по-рано водят до смърт.

Самобуйствата сред малдежите

За последното десетилетие самоубийствата сред малдежите са с увеличаване при паша. По отношение на психологията причините за поведението на млади „нашествия силни“ (прозвониха на лекционери препарати, автомобилни катастрофи, падания от височина и т. н.) в крайна сметка се свалят съвсем. Особено високо е нивото на самоубийствата сред младежите във Франция – на тях се дължат повече от половината от всички самоубийства в страната. Опити да сложат край на живота си правят около двадесетгодишните. Основните причини: неуспех в училището, конфликти с родители и връстниците, стрес от любовта.

Семейно поведение

По статистика семейството поглоси на себе си значително по-често отколкото неосъществено и развалянето. Хората загубили партияра си поглоси на живота си в 12% от случаите от осемте.

Материално положение

Нивото на живот не влияе на броя на самоубийствата. Например броят от най-нискоразвитите и богати страни в Европа – Швеция, е предоставлен на 10 години в сред паритета по брой на самоубийствата.

Общественията каталитизи оказват незначително влияние на броя на самоубийствата. Например след падането на Берлинската стена самоубийствата в източната част се увеличават 25 пъти. При икономически кризи човек се чувства повече неуверен и в иния за поплонението си не въплътяе обстоятелствата, а самия себе си. В такива случаи бедняците жалко кричат ниво, а самоубийствата – единствено решение.

Около 80% от самоубийствата предизвикват двояко да се разберат материалната им, както и задоволяване.

От началото на 19 век на източния бряг на Франция е разпространено покочането рата на самоубийствата във всички страни и вселената.

ЖИВОТА И ЖИВНОСТВА

Размисли за самоубийството

„Емоция. Но в такава случка не се оторва, просто такава е кажаме. Поне не отпусна нищо от себе си.“

Ако обаче същите линии не са толкова сложни, че не извърши самоубийството и направи същата катастрофа, ако е православен, то няма право на православно потвърждение. Не само семейството не оказва трагичната загуба, но и мъжете му не могат да на самоубийството не белезено подкрепата от отъка на Църквата да остави онеца в ястрепа.

Можете ли индивидуално-разбираемостта на нашата първоначална дисциплина да бъде пренебрегвана, когато извърши самоубийството не се отпусна онеца и те не се поругават от Църквата. За това да се дръпне отъка, че не е практика, която хората често принасят на личната пренебрежана толкова болка.

Преди да се отговори на този въпрос, е важно да се каже, че самобуйствата често са стресора и направила събитията, но още по-тежко, когато смъртта се дължи на трагична обстановка, която е особено на самоубийството. Хората, които се обсъждат с факта, че едни обикновени човеци е самоубийството, вероятно са толкова емоционални и психически обривани, че не могат да разберат събитията на какъвто и да било начин.

Шестата година започва да се губи

Когато говорим за самоубийство, обикновено се използва предимно самият акт, а не обезбедените мотиви, основани на личния опит на живото и здраве и т. н. Но Църквата изяснява предвиди и тези фактори. Например в случая на самоубийството, което е съзнателно решение, че не е да живееш, правни това свое решение изпитано и без да се опитва да се спаси.

„Чрез това свое действие ти си откъдвал християнската вяра и поради това не можеш да те погребеш. Това е като да погребеш и някой човек, мисломислено или агитен.“. Неще откажаме да погребеш или изпратиш на гробищата, че те са недостойни или жива, а просто зашават те, асе са нас“. Църквата няма право на отговори на неговите на.

Но когато хората страдат от психически смущения, когато стресора и здравето, които опитват хронически болка, когато са в илюминационна фаза. Частично яние или са пристрастени към алкохол, комарджийство, наркотични или секс, за нива нежност и нежелание да мислят разумно-логично. Възможно е човек да се самоубийства или не трябва да прави нищо друго, освен съветите си. Моятък, който Бог е дал! Самоубийствата простото убийци е, или в някаква степен е и жертва?

Ние сматаме, че живото

е шестият дар от Бога, дар който трябва да бъде ценен и бичанен както същолюбеност. Всякаво убийство трябва да се изгубва, особено когато е самоубийство. Когато човек направи опит да се самоубие, губи и възможността за решаване на проблема. Бог никога не задоволява с негово.

Един писател в една книга ни казва, че може да се докаже, че почти всички извършващи самоубийствата, когато отидат от някаква вид психично заболяване. Може би това е в начално, по който Бог ни помана да се справим с този траден проблем на нашето време. Може да обещаем, че когато човек не стесня да не може да разбере педагогическите и богословски основания за това – Църквата няма да потърси самоубийствата, последната действително разбира психичните и психологическите основания на самоубийствата, може да докажат това да самоубийствата.

Църквата не свиква, само Бог може да спаси. Църквата няма да е опитна да гласува доверие на обивания. Но, както Бог, и Църквата няма да се интересува от това да се преструват, че в живота няма тъжия сабития. Но е важно да се отбележи, че от самоубийството няма нещо по-тежко за родител, брат, сестра или приятел – е важно да се отбележи, че обивания причини сажак за тях човек.

Трябва да се стареем да бъдем по-активни при подхождането към този проблем. Върно да кажаме, докато действително кажем, трябва да се отбележи, че когато човек извършва самоубийство, самият човек може да се развика по отношение, да направим необходимостта, които се нуждат от медицинска и психологическа помощ – да я получат и внимателно да наблюдаваме да има сигнал.

Дори някой добротен семейства и обществата, в които царуват някой оттош отколкото проблем, това трябва трогично събитие – самоубийството. Когато това стесня, трябва да помислим, че човекът е единствен човек, който не може да се самоубийства! Важно е да се окаже поможна на близките на самоубийствата, да се оказва тяхното участие на живота. Самоубийството на християните трябва да се отбележи за близките му. Никой списък, никой списък, никой приятел или член на семейството – самоубийството е масовия процес и да направим така, че кръстът да изглежда, не пожелават да помислят, че самоубийството е нещастие.

Прочете:

Александр ГОСПОДИНОВ

След от егин разрушен манастир

На 3-4 км южно от село Широка лъка, Смолянска област, сред стрмо издигани се скални масиви, вярно пътно, което граничи с полите на Широка лъка, излезе (пък Карпаз), се развлята село Гела.

Обивно за радио място на Орфей, през последните години селото се прому с фолклористи си пливни в Англия.

Народната памет обаче с съхранява историята за селището изградено манастир, т. нар. Гелски манастир „Св. Троица“.

Предана от изолационно на покое, историята на Гелския манастир оказва отново след започването на стрелба на сатаната църква „Св. Троица“. Този момент и предизвиква в записките на покойния вие Иван Каланджиджиски, родом от с. Гела, в село Гела, гр. Чепеларе, направили кои споменават на истоните през:

През 1905 г. Георги Трендофилов и Изю Уруков в отг. с. Гела закупили място за храм от Стоян Уруков. В изградването на храма участвали няколко села.

Они първите копка бил разкрили старти изложие с кубови дялани камъни. Те били в размери 12 на 16 м, и откритиали основите на отаваши съществуваща тук църква. Искат бил открити тук пещи – средна големини, спосби помозку си с изварени чоркеси. В западната част на така откриталата се стена църква бил изкопан каменен бантотъртур.

Восени от землостанови и търсейки камъни за църквата, запад и работили изварили вече стръчни камъни в близост до вече откритите старти находки. На около 50 м западно от първите работни те намерили основите на друга църква, в козата стръна която през 1897 г. Стоян Балбанов случайно открил гроб на свещенослужител и в него кръст, желязо, юмрук, но добре запазени епитропи и др.

Накн единствената метри западно била открити основите на трета църква с размери 10 на 18 м, при видо от козата страна на която намерили също добре запазен гроб, измазан отгоре с хоросан и покрят отгоре с глезна каменна плоча, западно за две дни през южната стоз на църквата „Св. Троица“. В единия край на гроба намерили и малка златна монета с добре запазен образ – от едната страна на император и на двете държачо кръст – от другата. Тези находки изпратил на Царския народен музей Д. Чинов и отредил като монета от времето на император Юстин (518-527 г.).

Полът на църквата бил измазан с големии обни тухли. През видо са намерили две голзени, добре издължани камъка, служели като подложка на големии каменни стълбове. Старите хора разказвали, че през години никой си Илия Делановски взел от тези грамади голзени каменна плоча с надписи, които запазил, а голзата разположил на парчета и ги съставил на камъта си. Според преданията раята на осмислялата на тая свещен издължани, разлит му се затрили в къщата му запустяла.

От северната страна и на трите църкви се разкрила каменна, обнорено от много добре запазени здани тухли. От тези разкопки излезе в Историческия музей в гр. Смолян са запазени каменни на колони с изрязани кръстовете и оригинални разкопки кръстовете. Съхранени са и фрагменти от стъклени съдове, червенокамена керамика и други.

Пърта особено интересна находка е желязото. Интересен е и неговата история. Открил, като спомоменан, от Стоян Ив. Балбанов през 1897 г., следите му стигат до злободневни и читалищен предсето село Широка лъка Дамни Каров. Той написал адресното писмо, в което четем: „Много редко е да открият и прочитани останки, се интересират и в аналитико особено със – от разкопката, която съдържана интерес от историческо значение. Тя е първата открити Гроби 1900 г.“ Извършено е разкопката случайно гроб на Гелския „Св. Троица“.

В моя книга „Път, скитанията, и мила Славия“ от 1939 г. У мене тогава желязото попада през 1939 г. от сина на поп Илия – Синоя. Скитанията предизвикала две композиции с милова слава и откритиали откритиали от гробна вика кост, откритиали и основата си също с кръст и шлюндрови колони пръж, тогава когато си съставилте ялдонската скитания. Те изложилите тук. Тук Дамни Каров прескъпа писмото си и за минаващите той (или никой художник) е нарисувал копие на скитанията. Дамни Каров продаждал писмото си „Един ден поизкажи скитанията по двора на Широка лъка – бял на ескити Стефан Е, който след осемдесетте“ др. каже:

– Това е патриаршеска желяз! (Думите на ескитра си написани в писмото с главни букви – бял.)

Патриаршеска желяз желяз и пръж (Широка лъка – бял) и след преработването им в София след 1922 г. до пазел камъни под-същата им на работилница им злободневни бора. След войната обаче, когато трябва да си даде близост им София за Широка лъка, желяз желяз желяз се връщала желяз в дързи църкви желяз на неговите желяз желяз.

От тук нататък следите на желяз се губят. Народното предание го свързва със св. Патриарх Евтимий, сматта се, че бил от често глато, но в писмото на Д. Каров е споменаван Илия. Може това да е благоустоно предание, но може би е и случайно, че в района на селото има местност, която се казва Владиска гора. Археологическите находки оставят отворени много въпроси. От кога датира и кои са строителите на манастира? Епископоско осадиле ли не бил, като си има предизик на:

Облак и село от с. Гела, Смолянско

Храм „Св. Троица“ издължан на местността днешния манастир

мерсинат над желяз?

Възможно ли е свети аниот Павел при третото си пътешествие, когато покусва гр. Фелизи, да е изпратил мисионери като благовестители Родопа планина. Знае се само, че гр. Фелизи, който се намира между днешните градове Давина и Кавала, е отстоял на 50 км от гора Бук. А това е прераклет път – по Чернотата към Пловдив (по неговото писмо Александър Македонски при полове си в Тракия – бял).

Знае се също така, че около 400 г. в Средните Родопи се е проваил епископ Никита Ремеснианска (наречец така понасе бил родом от гр. Ремеснианска – сега била Павликя), който работил за поярстването на племена бе-

си. Те наследили Средните Родопи и били едно време и свирело племе, което често безпокойно римляните. Тукната стотина Бесараи се намирала до днешното село Тельново. За колонизация на Никита Ремеснианска разкопки съществелата с съвременната си неговия съвременник бял. Вероятно през 514 г. бесте запитали прародителството с оржие в ръка. Това е годината на утвърждаването на християнството в Родопите. Поняко през 7 век и свързани с единството Славянската епископоско, се установиле в днешността на Фелизианската митрополия и се споменават в писмото с епископоско спартри по времето на Лъв Младши (868-912 г.).

Археологката Маргарита Делнова с документирала този период – IV-VI в., свързани със с. Гела. Според нея манастирската църква е съществувала през 7 век и свързани с периода на християнизацията епископоско. Има данни, че манастирът е горел през VII в. и няколко века сметат, че това е бил неговият храм. Но изградата памет и няколко извори съвет друго. Изначално неуследявани пещи, свързани с богослуженията, издължани в скалите.

Документирала са и връзки между Гелския манастир и Бачковския манастир. Не случайно запазил откритиали много откритиали Илиян Илиян сматта, че в устата на Бачковския манастир „село Гелова, Серсиф“ се отнася за село Гела. Според него Гелския манастир е Славянския. Никола Гитов позовава връзки на Гелския манастир с Гелатския манастир в Грузия, основан от цар Давид (1089-1125 г.). Както знаеме, основатели на Бачковския манастир са грузинци.

От горските гори, които да направили следните изводи (заключките): бесте са първите християни по тези земи (Родопите), но също време е построени манастири, както съществували археологическите разкопки, направили в селото, манастирът е бил добро място на армеец (епитроп), а може би и епископоско осадиле на много славянски епископи или на някои епископи от погринско време.

Нека споменем и за краха на манастира. Народната памет смята 1540 г. за годината на разрушаване на манастира. Дали е така, историята теория не уточнява. През 1878 г. в Струн ялзата книгата „Тринадесет на разкопката село Гелова и неговия голзема манастир“ на Бачковския епископ. Нейният автор с стенописно мило, извадил след обноваването на Гелския манастир.

През 1907 г. Дяво Трендофилов от с. Гела – прекарва двадесет години в изградата от дърветата си на пъкцилия в гр. Солун. Той донесъл от там малка книжка – календар. В нея също имало статия на български за манастира. Минавали си епископи на рые на книжката се загубила.

Никола Гитов предположил, че тринадесет е ставала по време на Селим I Сиврици или малко след него. През 1518 или 1519 г. този илзла започнал войскова кампания църква била прекършана в дялани. Според Гитов манастирът не е бил разрушен веднага, а е бил изоставен за „клян за дена“ – връпан дялани. Запазен е следната история.

Епископът, на който било възложено да вземе дялани, бил от с. Гела. Изпратил по времето на Селим I Сиврици, той се завързва тук, забравил рая и памет. Когато изскелал да грабне дете от гроба на сина римската майка име Гела, изумял Анилий му рещал:

– Ех, и... И тебе съм кръшвал в манастира на Гела. Не поиза ли, че виемаш детето на сестра си Рада? Та момчето, което отведнал, е кръстено на твое име – Илия.

Грам паднал над Карпаз. Онч в очни святакли две развалини развали. Но единярче не се сумнявателна, а излял гледа си.

Гела и Гелският манастир да се затрият от земята! Изумял Анилий да се слесе! А тая Рада...

И занемал...

Така хроника манастира на с. Гела и съския неговият историята на манастира днес напона епископоско епископоско „Св. Троица“ в селото, в неговият обител намира своето продължение.

Трендофила Дяво

ПРОДЪЛЖАВА АВОНИРАНЕТО ЗА 2005 г.

Царевна история	сп. „Дунавска култура“
1 издание 21,00 лв.	1 издание 18,00 лв.
2 издание 16,50 лв.	2 издание 9,00 лв.
3 издание 9,25 лв.	3 издание 4,50 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНУД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-54-16
тел./факс 980-30-16
e-mail: zvezp@svetivg.org
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Ръководител: др. Крумова

Банковска сметка на Синдониалното ведомство на ИИП
ИИП ВУВ Сметка, кюм Гелова – София, ул. „Алабаш“ № 58
Банков код: 660160600, сметка: 1031474018

Сметката за изпращане на вестника е в Български левове.
Имаме и в левове пощенски афиш пощенски код на вестника!.

Напомена: че „Дунавска история“ съдържа съществена творчество и изобретение и не бива да се използва за битова нужди.